

Socialdemokraterne kan ikke støtte forslaget, men vi er parat til at indgå i de videre drøftelser i Folketingets Retsudvalg, og dem ser vi frem til.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Kim Christiansen som ordfører.

Kim Christiansen (DF):

Statistik kan være et rigtig godt redskab til at klarlægge omfanget af sager eller mangelen på samme.

Enhedslisten foreslår med dette beslutningsforslag, at der udarbejdes en årlig statistik over indgreb i meddelelshemmeligheden. Ud over det allerede nævnte tilgængelige materiale føler vi ikke i Dansk Folkeparti, at der er et yderligere behov, og ydermere kan jeg have meget svært ved at se, hvem der egentlig skulle have fornøjelse af det.

For det første ville det trække store ressourcer fra politiet – ressourcer, der er meget hårdt brug for til løsning af de mange politimæssige opgaver – og for det andet nærer Dansk Folkeparti ikke den samme mistro til disse myndigheders arbejde, som Enhedslisten gør. Dansk Folkeparti erkender nødvendigheden af overvågning i efterforskningsarbejdet, både når det angår diverse former for kriminalitet, og når det angår den direkte terrortrussel mod det danske samfund, men samtidig har vi stor tillid til, at politiet bruger indgreb i meddelelshemmeligheden på en hensigtsmæssig måde.

Jeg ser måske mere dette forslag som et forsøg på at imødegå nogle af elementerne i den nye antiterrorlov. Det kan være, det bare er en forkert formodning, det skal jeg ikke kunne sige, men uanset Enhedslistens skjulte eller åbenlyse politiske motiver med forslaget mener Dansk Folkeparti, at det vil være alt for ressourcekrævende at udarbejde disse statistikker. Samtidig mener vi, at det ville være et signal om mistillid til politi og dommere, som vi i hvert fald ikke ønsker at være med til at sende, og derfor kan Dansk Folkeparti ikke støtte beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg forstår ikke helt, at hr. Kim Christiansen mener, at det, at man gerne vil vide, hvordan det går på et område, er udtryk for mistillid. Man kan selvfølgelig sige, at når vi overhovedet har statistikker og ikke bare stoler på, at de, der va-

retager et område, også ved, hvad de gør i alle detaljer, kan det siges at være udtryk for en generel mistillid, men så har vi godt nok megen generel mistillid i dette samfund, da vi har statistikker for mange ting. Vi har statistikker for, hvor mange grise vi har, hvor mange børn vi har og for alt muligt andet, og derfor har jeg lidt svært ved at forstå, at statistik generelt set skulle være udtryk for mistillid.

Det konkrete er så spørgsmålet, om det vil være godt at have en statistik, hvor man kan se, om de mange indgreb i meddelelshemmeligheden nu også fører til, at nogle mennesker bliver sigtet for nogle forbrydelser. Jeg kan ikke forstå, at hr. Kim Christiansen synes, det er uinteressant at vide, om indgrebene i meddelelshemmeligheden rent faktisk fører til, at der er nogle, der bliver sigtet for nogle forbrydelser.

Kl. 13.40

(Kort bemærkning).

Kim Christiansen (DF):

I min optik er det ligegyldigt, for hvis kriteriet for, om politiet i forbindelse med en efterforskning skal gribe ind i meddelelshemmeligheden, skal være opklaringsprocenten eller antallet af sager, der bliver rejst på baggrund af indgrebene, synes jeg, det er en farlig vej at komme ind på.

Det er, som om man pålægger politiet et eller andet præstationskrav og siger: Jamen hvis det ikke rigtig resulterer i noget, er det jo helt nyteløst, at I har forstyrret fredelige mennesker. I Sverige har man nogle statistikker af den art, som siger, at kun hvert tredje indgreb fører til en sigtelse. Det synes jeg måske godt kan være en brugbar oplysning, men jeg føler ikke, det er et arbejde, vi skal til at belemre politiet med.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg forstår stadig ikke helt argumentet om, at det er ligegyldigt. Man kan diskutere, om man synes, niveauet er rimeligt eller ej, når man ser resultatet, og man kan følge udviklingen over et års tid, men jeg kan ikke forstå, at det er ligegyldigt. Det kunne jo være, det viste sig, at der var for stramme krav, det kunne også være, det viste sig, at der var for løse krav, eller det kan være, der er nogle helt andre problemer, som man først får øje på, når man ser omfanget, og som man så kan se på.

Det må da være væsentligt at vide, om kun 1 ud af 100 telefonaflytninger af ikkemistænkte